

sprva vlil malo te tekočine, in močno tresel. Potem je vanjo vlil zopet malo vode, in znova močno tresel in naposled izpraznil v solno raztoplino. Ostanke, ki so še ostali v cevi, je pa z roko dobro zmečkal, da so se bacili enakomerno razdelili v vodi. V tej tekočini je namočil 1000 koscev belega kruha, katere je potem trgovec nastavil mišim.

Vspreh je bil ugoden. Mišij so zbolele in crkale. Na Löfflerjev svet jih on ni precej venj pometal, ali jih je pustil. Žive miši jele so mrtve gristi, kakor se je to opazilo tudi pri poljskih miših, in so od njih nalezle bolezni. Tako so naposled vse miši poginile.

Löfflerjev bacil pomaga torej pri domačih in poljskih miših. Posebno je tudi to dobro, da kakor poljske tako tudi domače mišij, ko zbole, ne zlezajo v luknje, temveč zunaj poginejo, da jih je lahko spraviti in njih gnitje ne napravljaja smradu.

Tudi Slovenci se zanimajo za ta način preganjanja mišij. Kakor je že naš list poročal, je bil na posebno želji prišel z Dunaja veščak, ki je predaval o bacilih. Dunajsko c. kr. kmetijsko-kemijsko poskuševališče je te dni razposlalo ta le pouk o rabi tega sredstva:

„Vzemi osnaženi lonec, ki drži kake tri litre. V ta lonec vlij dva litra čiste vode (ne one iz kake stoječe luže); namesto navadne vode vzameš tudi lahko precejene senene zavrelice, ali pa juhe; — se ve, da je voda najcenejša in vedno pri rokah. Tej vodi (oziroma seneni zavrelici ali juhi) dodaj takoj eno malo (kavino) žlico soli. Lonec na to z reno (pokrovko ali pokrivačo) dobro pokrij; kdor ima pa parni (Pampovi) lonec na razpolago, naj porabi tega, ker je od navadnega lonca dosti boljši. Ko si v lonec nalil dva litra vode in ga pokrili, pristavi ga k ognju, da zavre; od časa, ko je začela voda v loncu vreti, naj potem polagoma in neprestano vre skozi eno celo uro.

Ko se je ta procedura v teku ure dovršila, vzame se pokriti lonec od ognja ter dene na pripravi kraj, dokler se popolno ohladi. Ko je ta voda v lonci, ki mora do porabe neprestano pokrit ostati, zadosti ohlajena (ker ob rabi ne sme nikdar imeti preko 40 stopinj po Celziju), nadaljuje se stvar tako-le:

Vzemi eno izmed steklenih cev, v kateri se nahaja „bacil“ s podlago vred. Njeni pavolnati zamašek ob zunanem koncu malo osmudi in ga potem varno odstrani. Na to vzemi iz pripravljenega lonca toliko kuhane vode (povrelice), da ž njo napolniš prilično polovico „bacilove“ cevke. Ob enem imej pripravljen zamašek iz gobe (korka) ali pa kavčuka; ta zamašek prej dobro v vrelem kropu operi, kot zamašiš ž njim „bacilovo“ cevko.

Tako zamašeno cevko primi potem s prsti ob njenih koncih in jo skozi 3—5 minut dobro tresi. Tako se v cevki odločijo belkaste bakterije od svoje podlage in se spojé z vodo v njej. To zmes odlij v ono vodo v lonci, ter vse skupaj dobro zmešaj. Potem izlušči, oziroma izperi iz cevke še ostalo agarno podlago, na kateri so se bile bakterije razvile, stresi jo v lonec in vse skupaj še

enkrat prav pošteno tako pomešaj, da se bakterije, podlaga njihova in voda prav dobro skupaj spoje.

Ko je to izgotovljeno, vzemi starega, trdega, belega kruha (pečenega iz pšenične moke), razreži ga v koščke (kocke) velike po jeden kubičen centimeter (t. j. prilično tako velike, kot so navadni lešniki). Te koščke namoči v prej opisani tekočini tako, da se je dobro napoje in navzamejo. Teh napojenih kruhovih koščkov potem v vsako novo mišjo luknjo vloži po enega. To stvar ponovi zaporedoma skozi dva dni, da bode uspeh boljši in gotovejši.

V stare mišje luknje pa nikdar ne polagaj otrovanega kruha; delo to bilo bi brez vsakega uspeha. Kake štirinajst dni potem zabrskaj vse mišje luknje ob njihovih koncih, da je pohodiš ali pa kako drugače; od tega časa naprej pa skrbno opazuj, če ti miši potem niso napravile zopet novih lukenj. Če so jih, postopaj iznova, kakor je bilo zgoraj povedano.

Ker direktna solnčna svetloba ta „bacil“ uniči, naj se vršé ž njim vse operacije vselej le v senci.

Ena sama cevka „bacila“ zadostuje popolnoma za dva litra vode; v tej z „bacilom“ pomešani vodi moreš namočiti 500—1000 kruhovih koščkov, kateri so ti potem za vado mišim po njih luknjah.

Najugodnejši čas za pokončevanje miši na povedani način je pa jesen.

Ako najdeš ob svojih poskusih bolne miši, katere se le s težavo še semtertja plazijo, jih vjemi in na naše stroške le-sem pošlji; istotako stori, če dobiš že mrtve miši, toda tem preje z razgreto ojstrino preparaj trebuh in jih deni v močni špirit ter nam pošlji, da jih strokovno preiščemo in ti o vplivu „bacila“ na njih poročamo.

Sedaj moramo še povedati, da je Löffler razpošiljavo „bacilov“ prepustil tvrdki I. F. Schwarzlose sinovi, kraljevi zalagatelji v Berolinu S. Markgrafenstrasse 29. Preskrbuje jih pa tudi c. kr. kmetijsko-kemično poskuševališče na Dunaji, katero jih sedaj pošilja s poukom vred celo brezplačno.

„Bacili“ za miši naročajo se pod adresno: K. k. landwirthschaftlich-chemische Versuchs-Station in Wien. (III. Thierarznei-Institut), kamor se tudi miši, ki so prve na „bacilih“ poginile, v znanostno preiskavo in na stroške tega zavoda pošiljajo.

Kmetijske raznoterosti.

Zarastla veriga. Mesar v Celovci hotel je iz debelega hrastovega debela narediti mesarsko tnalo. Pri tem je po več sekir poškodoval. Ko je deblo dobro ogledal, je spoznal, da je v njem vrasla železna veriga. Ko je bilo drevo mlado, je nekdo okrog debela pripel železno verigo, ne ve se zakaj. Veriga se je v deblo popolnoma zarasla.

Becnin je najbolje sredstvo proti molom. Razprši se s kako posebno pripravo. Bencin ne pokonča le molov, temveč tudi jajčica. Pri ravnanju z bencinom je pa vendar treba največje previdnosti, kajti rad se užge.

Čerkeška kokoš je gospodinjam jako pokorna. Lepa je, malo kdaj vali ali jajec nese veliko in jako debelih.